DIN VIRTUȚILE ȘI SCĂDERILE FOTBALULUI PLOIEȘTEAN

În oricare parte a regiunii Ploiești te-ai afla, la Tîrgoviște, Plopeni, Sinaia, Cîmpina, Moreni, Buzău, Rm. Sărat, o eventuală discuție cu un locuitor al orașului despre fotbal va cuprinde în mod negreșit referiri la echipa de categoria A, Petrolul. Dacă nu o vei face tu, va avea grijă s-o „întoarcă" el, că, doară, de aceea e... ploieștean, dar fii sigur, greu îți va ierta lipsa de... delicatețe ! În inima sa de suporter, Petrolul Ploiești înseamnă totul. Și este, după părerea mea, firesc să fie așa, mai cu seamă cînd echipa, căreia îi dăruiești consecvent dragostea, a cîștigat de trei ori campionatul țării și a bătut recent pe campioana Angliei într-un meci ce nu se va uita ușor. Cu toate acestea, în ceva mai lunga noastră investigație prin realitățile fotbalului din această parte a țării, referirile la echipa de categoria A vor fi doar tangențiale. Nu din lipsă de considerație față de dînsa, ci doar pentru motivul că, din constatările făcute, reiese că cea mai valoroasă virtute a fotbalului din regiunea Ploiești o constituie...

...EMULAȚIA LARGĂ

De aceea, vom vorbi, în primul rînd, despre consistența întrecerilor populare fotbalistice, despre interesul de care se bucură ele, deopotrivă, din partea tuturora.

În atribuțiile anuale ale comisiei regionale de fotbal ploieștene, trei competiții ocupă de fiecare dată loc de cinste: **Spartachiada de vară a tineretului, Cupa Agriculturii și Cupa Petrolistului.** Organizată cu grijă și pricepere, fiecare nouă ediție a acestor trei competiții de masă aduce pe terenurile de fotbal mii de tineri din regiune. Este de-a dreptul impresionant gradul de participare la întrecerile unor asemenea competiții cu caracter larg, adevărate și robuste dovezi de atașament nestins față de balonul rotund. În anul trecut, **Spartachiada de vară a reunit în întrecerile ei 1 082 formații și 16 304 fotbaliști, detașîndu-se prin participare și grijă organizatorică raioanele Cîmpina, Tîrgoviște și orașul Ploiești. Locul I pe regiune l-au ocupat reprezentanții uzinelor 1 Mai Ploiești; Cupa Agriculturii, întrecerea altor 928 de echipe cu un efectiv total de 13 922 de jucători, s-a soldat cu victoria... „Victoriei" Bordeni** — din raionul Cîmpina. O mare popularitate în regiune și-a dobîndit-o competiția fotbalistică dotată cu **Cupa Petrolistului. În 1966 ea a reunit la start 90 de echipe și s-a încheiat cu succesul formației Petrolul Schela Tîrgoviște.** Totalizînd, rezultă că **într-un an, în afara fotbaliștilor legitimați, în regiunea Ploiești au mai jucat fotbal în mod organizat peste 31 000 de tineri.** Rețineți că din aceștia mulți au dovedit calități certe, au fost cooptați în echipele din campionatele raionale și regionale, de unde drumul le poate continua spre vîrf, în funcție de talent și cantitatea de muncă depusă. De altfel, aparitia anuală în prima garnitură ploieșteană a două-trei nume noi este urmarea nemijlocită a unei asemenea activități largi de masă, singura capabilă, așa cum remarca un localnic, să împrospăteze echipele de performanță cu talent tineresc.

Și pentru că a venit vorba de performanță, vă prezentăm forța competițională oficială a regiunii: **în afara echipei de categoria A, regiunea Ploiești mai are două reprezentante în categoria B (Flacăra Moreni și Poiana Cîmpina), patru în C (Metalul Tîrgoviște, Rapid Mizil, Metalul Buzău și Electrica Fieni), un campionat regional de seniori cu 24 de formații, unul similar pentru juniori cu 27 de formații, peste 250 de echipe înscrise în campionatele raionale și orășenești.** În ansamblu, așa cum se arăta la recenta plenară a Consiliului regional UCFS Ploiești, activitatea fotbalistică din regiune a înregistrat în ultima vreme pași înainte. Calitatea fotbalului practicat s-a îmbunătățit simțitor, numărul accidentărilor și al sancțiunilor a scăzut față de anii trecuți, grija pentru întreținerea bazelor sportive, a terenurilor de joc a crescut și ea într-un mod corespunzător. Comisia regională desfășoară o muncă competentă și rodnică, îndrumînd cu operativitate secțiile de fotbal ale asociațiilor ploieștene. Activitatea sa plină de căldură și dragoste față de destinele fotbalului local este în permanență sprijinită de munca celor **565 de instructori voluntari**, un adevărat detașament organizatoric, ale cărei inerente scăderi tehnice sînt compensate de multă hărnicie și entuziasm.

Despre virtuțile fotbalului ploieștean, cam atît. Aceasta nu înseamnă însă că le-am epuizat. Ele mai sînt, negreșit, dar mi se pare mai important totuși să folosim spațiul rămas în această pagină pentru a ilustra cîteva aspecte a căror perpetuare ar aduce în viitor deservicii fotbalului ploieștean. În primul rînd este vorba de...

...PROCESUL DE ANTRENAMENT ȘI INSTRUIRE

Sînt echipe în regiune care acordă importanța cuvenită unei asemenea probleme. Din păcate, numărul lor se menține mic: **Petrolul Ploiești, Metalul Buzău, Carpați Sinaia, I.R.A. Cimpina, Metalul Plopeni.** În schimb, numărul celor care nu-l respectă întocmai sau chiar de loc este mare. Și nu întîmplător, tocmai la asemenea formații, întîlnești un nivel tehnic scăzut, o concepție de joc rudimentară: Rapid Mizil, Electrica și Cimentul Fieni, Caragiale, Muncitorul Schela Mare, Petrolistul Boldești, Electrica Cimpina, Feroemail Ploiești etc. Antrenorii unor asemenea echipe tolerează cu bună știință superficialitatea în pregătire și faptul nu poate fi explicat decît prin lipsa de personalitate a acestora. De multe ori, în cazul lor, volumul și intensitatea antrenamentelor au ajuns să fie hotărîte de... fotbaliștii înșiși, în funcție de capriciile sau de treburile lor personale. Este inutil, în atari condiții, să ne mai întrebăm dacă asemenea antrenori pot avea o influență pozitivă asupra comportării jucătorului pe teren și în viața sa particulară.

Se știe că procesul de instruire și antrenament presupune printre altele, ca un factor de primă importanță, colaborarea strînsă și permanentă între antrenor și medicul sportiv. În vizita noastră prin regiunea Ploiești am constatat cu surprindere că, exceptînd echipele de A și B, acest factor este inexistent. O stare de lucruri care nu poate aduce nimic bun, de aceea ea trebuie grabnic înlăturată. Edificator asupra consecințelor neplăcute pe care le poate genera ea este faptul că jucătorii echipelor Progresul Rm. Sărat și I.R.A. Cîmpina au evoluat fără control medical semestrial, pierzînd din acest motiv unele partide cu 0—3. Din păcate, comisia regională de fotbal care, fără îndoială, avea cunoștință de existența unei asemenea neglijențe, nu a luat măsuri operative de înlăturarea ei. Lipsa de colaborare dintre antrenor și medic s-a manifestat și sub altă formă, poate cea mai gravă dintre toate. Tov. Eugen Profir — președintele comisiei raionale de fotbal Cislău — relata că există obiceiul ca unii jucători să capete viza medicală într-un mod de-a dreptul fraudulos, ei nefiind controlați nici măcar de un... felcer. E greu de înțeles cum poate exista la unele secții asemenea ușurință, dar și mai greu de priceput este faptul că ea se bucură de un tratament la fel de lipsit de răspundere din partea comisiilor raionale de fotbal.

CEVA DESPRE CADRELE TEHNICE ALE REGIUNII

În întreaga regiune Ploiești activează **59 de antrenori cu calificare** și, așa cum arătam mai înainte, 565 de instructori voluntari. Evident că, **față de numărul mare de echipe existente în regiune, antrenorii calificați sînt puțini.** De altfel, aceștia, în marea lor majoritate, se găsesc la echipele de A, B, C, centrul de copii și la formațiile din campionatul regional. Colegiul regional de antrenori depune străduințe lăudabile pentru creșterea nivelului profesional al acestora și, drept urmare, a înregistrat unele rezultate frumoase. Dintre modalitățile procesului de perfecționare a antrenorilor din regiune aș remarca faptul că, pe lîngă prezentarea lunară a unor referate tratînd teme actuale ale pregătirii fotbaliștilor, colegiul antrenorilor ploieșteni a inițiat o întrecere cu toate colegiile regionale din țară în care obiectivul central îl constituie calitatea muncii desfășurate de antrenori. De asemenea, el a fost promotorul organizării unor utile schimburi de experiență cu alte colegii de antrenori, acțiuni care și-au dovedit din plin rostul și eficacitatea.

Subliniem însă că eforturile colegiului regional de antrenori nu s-au bucurat de o apreciere corespunzătoare din partea unor tehnicieni ca Ștefan Bădin — Tîrgoviște, Cornel Aldea — Rm. Sărat, Victor Ionescu, Gh. Tocan și alții, care și-au făcut un grești obicei de a absenta de la convocările lunare ale colegiului și de a privi indiferenți unele acțiuni inițiate de acesta. Insuficienta lor preocupare pentru ridicarea nivelului personal de pregătire profesională s-a oglindit și în slaba participare la o serie de convocări întreprinse de Cabinetul metodico-științific regional, cu prilejul cărora s-au dezbătut teme interesante și, oricum, direct legate de munca de antrenor: **„Metode noi în antrenamentul sportiv", „Corelarea intensității și volumului în antrenament", „Periodizarea antrenamentului", „Educarea patriotismului la sportivi"** etc. Coincidența, de loc întîmplătoare, face ca tocmai asemenea probleme să constituie aspectele palide ale activității unor asemenea antrenori din regiunea Ploiești.

Înainte de a încheia acest capitol, asupra căruia comisia regională trebuie să-și aplece cu mai multă insistență privirile și, în cazul în care se impune, să treacă la măsuri aspre, dorim să mai precizăm că **mulți antrenori nu acordă nici un fel de sprijin propriei echipe de juniori. Pregătirea acesteia este lăsată total în seama instructorului voluntar, antrenorul afectînd întregul său timp echipei de seniori. Atitudinea aceasta de indiferență față de cadrele proprii de perspectivă își are rădăcinile în mentalitatea încă prezentă în rîndul unor antrenori de a-și împrospăta echipele cu elemente consacrate, gata „lucrate" de alții.** Există însă, din fericire, o puternică opinie împotriva acestor deprinderi dăunătoare fotbalului din regiune și fără îndoială, mai devreme sau mai tîrziu, ea va reuși să le dezrădăcineze.

DISCIPLINA

Statistic, în anul 1966 abaterile petrecute în terenul de joc au scăzut față de 1965 cu 30%. Procentul nu spune totuși mare lucru, de aceea el se cere completat și întrucîtva comentat.

Datorită muncii active de educație desfășurată cu toți fotbaliștii regiunii, cazurile grave de indisciplină s-au redus simțitor. Echipele, în cea mai mare parte, practică un fotbal curat, iar jucătorii manifestă o mai mare considerație și atenție unii față de alții. Trebuie subliniată ținuta exemplară pe teren a fotbaliștilor de la **Victoria Florești, Petrolul Berca, Foresta Nehoiu, Victoria Boboc**, care în decursul întregului sezon de toamnă nu au avut nici un jucător sancționat. În rapoartele observatorilor sînt specificați de multe ori pentru atitudine reținută față de adversari și arbitri numeroși jucători, printre care: **Neașcu** — Prahova 1 Mai Ploiești, **Drăgan** — Metalul Plopeni, **Constantinescu** — Caraiman Bușteni, **Văsii** — Rafinăria Cîmpina, **Cătană** — I.R.A. Cîmpina, **Szendrei** — Caragiale, **Enache** — Bucegi Pucioasa, **N. Dumitru** — Schela Mare, **Oanță** — Carpați Sinaia.

Există însă, din păcate și cazuri mai puțin lăudabile. Așa, de pildă, jucătorului **Eugen Ștefănescu** de la Rafinăria Teleajen i s-a interzis accesul pe teren pînă la sfîrșitul actualului campionat, iar **alți 23 de fotbaliști din regiune au fost suspendați pe termene variind între 1 și 4 etape.** Numărul lor este într-adevăr în scădere, în comparație cu anii trecuți, dar munca de educație cu întregul efectiv de fotbaliști din regiune nu trebuie să scadă de loc din intensitate, mai cu seamă în rîndul celor tineri, al juniorilor. Este cel puțin anormal ca datorită atitudinii adoptate de jucătorii unei echipe, de obicei ai celei care găzduiește, arbitrul întîlnirii să fie nevoit a scrie în raportul său că în minutul X nu a putut lua hotărîrea corespunzătoare de teama jucătorului Y. Exact așa s-au petrecut lucrurile la Rm. Sărat cu arbitrul **Vasile Neacșu**, care nu a „îndrăznit" să elimine doi jucători de la echipa locală Progresul, deși avea toate motivele s-o facă. Iată, așadar, că lipsa de educație, gradul ridicat de indisciplină din sînul unei echipe, sînt factori care generează în timpul meciurilor situații neplăcute, incompatibile cu regulile jocului sportiv. Concluzia rezultă firesc: munca de educație nu poate fi socotită încheiată nici măcar cînd în întreaga regiune nu se va mai semnala un singur caz de indisciplină. Ea trebuie permanentizată, înnoită în forme și desfășurată pe toate planurile: fotbaliști — seniori și juniori — arbitri, antrenori, suporteri. În felul acesta se va putea asigura întotdeauna un climat adecvat unei întreceri sportive loiale și frumoase.

Încheiem acest capitol cu un caz aproape incredibil, localizat în orașul Buzău. Se pare că promovarea formației Metalul în categoria C a constituit unicul țel al organelor fotbalistice din localitate, după care a urmat un adevărat dezinteres față de întreaga activitate competițională orășenească. Așa se face că **din 50 de asociații sportive existente în Buzău, doar cinci au echipe în campionatul actual al orașului. Admițînd prin absurd că celelalte 45 de asociații au specific... feminin, este indamisibil ca jumătate din întîlnirile programate în cele... patru etape ale turului campionatului să nu se dispute.** Această situație a făcut ca echipa campioană de toamnă a orașului Buzău să fie desemnată doar în urma a trei-patru meciuri jucate de ea pe teren!

În campionatul orășenesc Buzău participă doar... 5 formații, din 50 de asociații sportive.

La comisia de programări:

— Nu pleca, dragă colega. Ajută-mă cu un sfat. Am de programat cele 5 etape ale returului și încă nu m-am decis care echipă să „stea" în prima etapă.

DESPRE TINEREȚEA FOTBALULUI PLOIEȘTEAN

În domeniul creșterii și promovării elementului fotbalistic tînăr și talentat, regiunea Ploiești și-a cîștigat de-a lungul anilor un bun renume. Nenumărați tineri, copii și juniori, cu aptitudini pentru jocul de fotbal, au găsit înțelegere la asociațiile sportive și apoi la echipele mari, bucurîndu-se de condiții corespunzătoare de pregătire. **Nu poate fi trecut cu vederea faptul că, aproape sezon de sezon, lotul Petrolului Ploiești s-a îmbogățit cu tineri proveniți din juniorii regiunii,** a căror afirmare nu a întîrziat să se producă; de asemenea, recent, **Metalul Tîrgoviște a avut trei reprezentanți în lotul național de juniori.** Din datele culese, rezultă însă că această importantă activitate — munca cu juniorii și copiii — dă de la o vreme semne de slăbiciune. Altfel nu se explică **apariția unor fenomene negative, ale căror efecte se resimt cu foarte multă tărie. În primul rînd, în afara campionatului regional, juniorii din regiune mai au doar 3 întreceri raionale, iar copiii sînt beneficiari a numai două campionate** (cei din Ploiești și din Tîrgoviște). În rest, nimic. Este o probă elocventă de comoditate din partea unor comisii raionale și orășenești, care în fața unor dificultăți de ordin organizatoric au dat înapoi, preferînd să nu organizeze asemenea campionate. Faptul însă mai are și un alt aspect: el contravine în mod flagrant cu **dispozițiile regulamentului de disputare a campionatelor raionale,** care prevăd ca echipele de seniori participante la aceste întreceri să aibă în mod obligatoriu **o formație de juniori înscrisă într-un campionat similar.** Acolo unde, totuși, există asemenea întreceri, au fost înregistrate multe neprezentări, unele obiective, altele însă determinate doar de neglijență și nepăsare. Închipuiți-vă ce fel de activitate normală poate desfășura echipa de juniori a asociației **Chimistul — Valea Călugărească,** dacă în fapt nici nu există, ea alcătuindu-se de fiecare dată înaintea meciurilor din „ce se poate", în mare parte fotbaliști care au depășit vîrsta junioratului!

Investigația noastră în problemele fotbalului regiunii Ploiești nu conține, evident, toate datele existente, dar ea ne-a prilejuit constatarea că în ansamblu, activitatea desfășurată în acest domeniu pe întreaga scară a valorilor este remarcabilă și că ea întrunește multe izvoare de creștere continuă.

Nu rămîne decît ca aceste posibilități să fie cultivate cu atenție și grijă, iar acolo unde se mai manifestă lacune de ordin organizatoric, disciplinar sau educativ, măsurile de remediere să fie aplicate cu operativitate și fermitate.

N. SOCOL